

(171. 5.)

MEMORIE VAN ANTWOORD.

(Ingezonden bij brief van 24 Mei 1898.)

Hoezeer nog niet met juistheid kan worden aangegeven het bedrag dat op verschillende artikelen van dit hoofdstuk zal overschieten, heeft toch de ondervinding geleerd dat steeds kleine of grootere overschotten voorkomen, waarvan het totaal een niet onbelangrijk cijfer bereikt. Met vertrouwen meent dan ook de ondergeteekende te mogen aannemen dat de voorgestelde verhoogingen geheel of ten deele zullen worden gedekt door overschotten op andere artikelen.

Artikel 1.

Onderartikel 50. Blijkens de Memorie van Toelichting werden tot grondslag der voorgestelde verhooging genomen de uitgaven over 1896, omdat bij het indienen van het wetsontwerp die over 1897 bij het Departement van Binnenlandsche Zaken nog niet bekend waren. Nu sedert bijna alle vorderingen ten laste van dit begrotingsartikel zijn ingekomen, is gebleken dat eene verhooging niet van f 10 000 maar van f 16 000 gevorderd wordt.

Daarom wordt alsnog eene wijziging in het wetsontwerp voorgesteld, bij de bij deze Memorie gevoegde Nota.

Onderartikelen 66, 128, 129, 152. Indien ambtenaren ambts-halve worden aangewezen om in examen-commissiën zitting te nemen — hetgeen bij de examens, bedoeld in artt. 16 en 17 der artsenwet en in art. 57 der wet tot regeling van het lager onderwijs, geschiedt ten aanzien van de ambtenaren voor het geneeskundig Staatstoezicht en van het schooltoezicht — dan genieten zij geen vacatiegelden. Bij de andere examens heeft geene aanwijzing ambts-halve plaats en is men daarom verplicht vacatiegeld toe te kennen.

De Minister acht het zijn plicht ook naar bezuiniging op de examenkosten zooveel mogelijk te streven, maar vermindering van de toegekende vacatiegelden schijnt met het oog op het belang eener goede samenstelling der examen-commissiën moeilijk uitvoerbaar.

De toeneming van het getal aspiranten voor het onderwijzers-examen zal tot wijziging der wettelijke bepalingen voor dat examen moeten leiden. Omtrent de vraag in welke richting die wijziging het best zal zijn tot stand te brengen, acht de ondergeteekende het geschikte oogenblik voor eene vruchtbare gedachtenwisseling thans niet daar.

Onderartikelen 78 en 85. Eene nauwkeurige raming der hierbedoelde kosten is onmogelijk.

De hoegrootheid der uitgaven is afhankelijk van het meer of minder voorkomen van besmettelijke veeziekten.

Niet zoozeer aan gemis van de noodige zuinigheid als wel aan het tot voor korten tijd steeds verplichte instellen van een veeartsenijkundig onderzoek bij aangifte van mond- en klauwzeer is het aanzienlijk bedrag der meerdere uitgaven te wijten. Aangenaam was het den ondergeteekende te vernemen, dat zijn streven om voortaan het voorkomen van bovenbedoelde ziekte minder bezwarend voor 's Rijks schatkist te doen wezen, instemming mocht vinden.

Eene wijziging van het Koninklijk besluit van 10 Juli 1896 (*Staatsblad* n°. 104), in den zin als in de Memorie van Toelichting werd aangegeven, is bij Koninklijk besluit van 22 April ll. (*Staatsblad* n°. 109) tot stand gekomen. Onmiddellijk na de inwerkingtreding van laatstbedoeld besluit zijn door den ondergeteekende, bij beschikking van 3 Mei ll. (*Nederlandsche Staatscourant* van 4 Mei d. a. v. n°. 103), wat het mond- en klauwzeer betreft, aan de lijst der reeds tijdelijk buiten toepassing gestelde maatregelen nog toegevoegd de verwijdering en afzondering van vee, dat ziekteverschijnselen vertoont, alsmede het onderzoek van zieke of verdachte dieren. Thans zijn alleen van kracht gebleven de maatregelen voor zooveel zij strekken om de Regeering op de hoogte van den stand der ziekte te doen blijven en om de personen, die hun vee voor aantasting willen vrijwaren, in de gelegenheid te stellen besmette erven en dieren te vermijden.

Dat het wenschelijk ware het stelsel van bestrijding door een ander te vervangen, kan door den ondergeteekende niet worden toegegeven. De practijk heeft, naar het hem voorkomt, meermalen bewezen, hoe doeltreffend de maatregelen bij een sporadisch ziekteoptreden kunnen werken; zoodra het euvel intusschen uitgebreider omvang krijgt, schijnt het — buitengewone omstandigheden uitgesloten — geraden tot doorzien over te gaan.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

H. GOEMAN BORGESIUS.

(171. 6.)

NOTA VAN WIJZIGING.

In Artikel 1.

Bij artikel 50 voor „tien duizend gulden (f 10 000)” te lezen: „zestien duizend gulden (f 16 000)” en voor „tweehonderd tien duizend gulden (f 210 000)” te lezen: „tweehonderd zestien duizend gulden (f 216 000).”

In Artikel 2.

Dit artikel te lezen als volgt:

„Ten gevolge van voorschreven verhoogingen wordt het totaal der IIde afdeeling van gezegd hoofdstuk met *negenien duizend gulden* (f 19 000), dat der IVde afdeeling van gezegd hoofdstuk met *honderd acht en vijftig duizend gulden* (f 158 000), dat der Vde afdeeling van gezegd hoofdstuk met *honderd tien duizend vijfhonderd gulden* (f 110 500), dat der VIIste afdeeling van gezegd hoofdstuk met *elf duizend vijfhonderd gulden* (f 11 500) en het eindeijfer nader met *tweehonderd negen en negentig duizend gulden* (f 299 000) verhoogd.”